

Звѣзделина. — Не ги оставай да мръзнатъ повече. По-скоро . . . Всички да влѣзатъ. Тѣ сж божии вѣстители. Пратеници отъ небето сж тия мили, невинни дѣчица. (*Зарина излиза*).

Обрадъ. — Въздържай сълзитѣ и въздишкитѣ си. Послѣ — на самѣ, ще си поплачешъ. Дѣцата не знаятъ какво ти е на душата. Ще се чудятъ . . . Недѣй! (*Влизатъ дѣцата. Всички сж спретнато и чисто облѣчени. Най-надиръ застава Драго-данъ. Той е окъсанъ, съ парцаливи дрехи, съ орѣфани крачоли. Съ скъсани обуца. Очишкитѣ му сж тѣжни и хубави. Устнитѣ му леко се усмихватъ при вида на елхата*).

Дружемиръ — Честитъ праздникъ.

Обрадъ. — Честитъ и вамъ. До година пакъ да ни дойдете.

Русанъ. — И вие да сте живи и здрави пакъ да ни срѣщнете.

Огнянъ. — Да запѣемъ.

Обрадъ. — Да, да.

Роксанъ. — Оная, що най-много се харесва . . . (*Дава знакъ за почване*).

Дѣцата — хоръ:

Гости сме ви — коледари,

Пригответе скъпи дари:

На коледникъ по колаче, —

Сливи, орѣхи — съ кривача.

Ой, Колѣдо, мой Колѣдо,

Роди ни се Боже чедо!

Не сме идвали отъ лани —

Я срѣщнете ни стопани,

Вити порти отворете,

Въ ширни двори уведете!

Ой, Колѣдо мой Колѣдо,

Роди ни се Боже чедо!

Обрадъ. — Много, много ви благодаримъ, мили дѣца. Хубава е пѣсенъта. И добръ е стѣкмена. А и вие сте пѣснопойци.

Звѣзделина. — Ангелски гласчета! Небесна пѣсенъ! Колко съмъ радостна!

Обрадъ. — Друга запѣйте.

Роксанъ. — *Кѣмъ другарчетата си.* — За Млада Бога.

Дѣцата — хоръ:

Млада Бога днесъ роди се,

Отъ небето възвѣсти се

Тая радостъ на земята,

Та изпълни съ миръ сърдцата.